

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 24. siječnja 2021. [\[Multimedia\]](#)

Svaki je trenutak našeg života dragocjeno vrijeme za ljubav

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandeoski odlomak današnje liturgije govori, da tako kažemo, o „predaji štafetne palice“ između Ivana Krstitelja i Isusa (*Mk 1, 14-20*). Ivan mu je bio prethodnik, pripremio mu je teren i put. Isus sada može započeti svoje poslanje i naviještati spasenje koje je već prisutno; On je bio to spasenje. Njegovo je propovijedanje sažeto u ovim riječima: „Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!“ (r. 15). To je poruka koja nas potiče na razmišljanje o dvije bitne teme: *vremenu* i *obraćenju*.

Vrijeme u tom odlomku Markova Evanđelja treba shvatiti kao trajanje povijesti spasenja koje je Bog ostvario. Stoga je vrijeme koje se „ispunilo“ ono u kojem to spasenjsko djelovanje dolazi do svojeg vrhunca, odnosno do potpunog ostvarenja. To je povijesni trenutak u kojem je Bog poslao Sina na svijet i njegovo je Kraljevstvo postalo bliže no ikada. Međutim, spasenje se ne ostvaruje automatski. To je dar ljubavi i kao takvo je ponuđeno čovjekovoj slobodi. Uvijek kada se govori o ljubavi, govori se o slobodi: ljubav bez slobode nije ljubav; može biti interes, može biti strah, mnogo toga, ali ljubav je uvijek slobodna, a budući da je slobodna zahtijeva slobodan odgovor: zahtijeva *naše obraćenje*. Drugim riječima, radi se o promjeni mentaliteta – to je obraćenje: promjena mentaliteta – i promjeni života. To znači ne slijediti više uzore ovoga svijeta, nego Božji primjer koji je, zapravo, Isus, slijediti Isusa, ono što je činio Isus i što je učio Isus. To je odlučujuća promjena pogleda i ponašanja. Naime, grijeh, prije svega grijeh svjetovnjaštva koji je poput zraka, sveprisutan, u svijet je donio mentalitet samopotvrđivanja nauštrb drugih pa čak i Boga. To je zanimljivo... Koji je tvoj identitet? I mnogo puta čujemo kako se vlastiti identitet izražava u terminima „protiv“. Teško je izraziti vlastiti identitet u duhu svijeta u pozitivnom i smislu spasenja. To je uvijek neko „protiv“: protiv samih sebe, protiv drugih i protiv Boga. I zato – taj mentalitet grijeha, mentalitet svijeta – ne oklijeva pribjegavati prijevari i nasilju. Prijevara i nasilje. Vidimo što

se događa s prijevarom i nasiljem: požuda, želja za moći, a neslužnjem, ratovi, izrabljivanje ljudi... To je mentalitet prijevare koji zasigurno ima svoj izvor u ocu prijevare, velikom lašcu, đavlu. On je otac laži, tako ga definira Isus.

Svemu se tome suprotstavlja Isusova poruka koja poziva da se priznamo potrebitima Boga i njegove milosti, da imamo uravnotežen stav prema zemaljskim dobrima; da budemo otvoreni za prihvaćanje i ponizni prema svima; da upoznamo i ostvarujemo sebe same u susretu i u služnju drugima. Vrijeme u kojem možemo prihvatiti otkupljenje, svakomu je od nas kratko. To je trajanje našega života na ovom svijetu. Život je dar beskrajne Božje ljubavi, ali i vrijeme provjere naše ljubavi prema njemu. Kratko je. Možda se samo čini dugim... Sjećam se kako sam jednom prilikom išao podijeliti sakrament pomazanja jednom dobrom starcu, veoma dobrom, i on mi je u tome času, prije nego će primiti euharistiju i bolesničko pomazanje rekao ovo: „Život mi je prohujao“, kao da je time htio reći: mislio sam da je vječan ali... „život mi je prohujao“. Tako osjećamo mi, starije osobe: da je život brzo proletio. Prolazi. A život je dar Božje beskrajne ljubavi, ali je također vrijeme provjere naše ljubavi prema njemu. Stoga je svaki trenutak našega života dragocjeno vrijeme za ljubav prema Bogu i bližnjemu, da tako uđemo u vječni život.

Povijest našeg života ima dva ritma: jedan, mjerljiv, koji se sastoji od sati, dana i godina; drugi, sastavljen od dobi našega razvoja: rođenje, djetinjstvo, adolescencije, zrelost, starost i smrt. Svako vrijeme i svako razdoblje našega života imaju svoju vrijednost i mogu biti povlašteni trenutak susreta s Gospodinom. Vjera nam pomaže otkriti duhovno značenje tih vremenâ. Svako od njih sadrži određeni Gospodinov poziv na koji možemo dati pozitivan ili negativan odgovor. U Evanđelju vidimo kako su odgovorili Šimun, Andrija, Jakov i Ivan. To su bili zreli muškarci, imali su svoj posao kao ribari, bili su obiteljski ljudi... no ipak, kad je Isus prošao i pozvao ih, „odmah ostaviše mreže i pođoše za Njim“ (Mk 1, 18).

Draga braćo i sestre, budimo pažljivi i ne pustimo da Isus prođe, a da ga na prihvatimo. Sveti je Augustin govori: „Bojim se Božjeg prolaska“ (*Timeo Dominum transeuntem*). Boji se čega? Da ga ne prepozna, da ga ne vidi, da ga ne prihvati.

Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne živjeti svaki dan, svaki trenutak kao vrijeme spasenja u kojem Gospodin prolazi i poziva nas da ga slijedimo, svaki pojedini prema vlastitom životu. I neka nam pomogne da se od svjetovnog mentaliteta, mentaliteta tlapnji svijeta čija je čar prolazna i kratkotrajna, obratimo na mentalitet ljubavi i služnja.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, ova je nedjelja posvećena Božjoj riječi. Jedan od velikih darova našega vremena je ponovno otkrivanje Svetog pisma u životu Crkve na svim razinama. Nikada prije Biblija nije bila dostupna svima kao što je to danas: na svim jezicima, a sada i u audiovizualnom i

digitalnom obliku. Sveti Jeronim, čije sam se 1600.-te obljetnice smrti nedavno prisjetio, kaže da onaj tko ne poznaje Sveto pismo ne poznaje Krista (usp. *In Isaiam Prol.*). I obratno, Isus Krist, Riječ koja je tijelom postala, umrli i uskrsli, je taj koji nam otvara um da možemo razumjeti Sveta pisma (usp. *Lk 24, 45*). To se posebno događa u liturgiji, ali i kad molimo sami ili s drugima, posebno kad se pritom služimo evanđeljem i psalmima. Zahvaljujem i potičem župe na stalno zalaganje oko poučavanja vjernika da slušaju Božju riječ. Neka nam nikad ne uzmanjka radost širenja evanđelja! I ponavljam još jednom: steknite naviku, steknimo naviku uvijek nositi malo Evanđelje u džepu, u torbi, kako bismo ga mogli čitati tijekom dana, barem tri ili četiri retka. Neka nam Evanđelje bude uvijek pri ruci.

Dana 20. siječnja, svega nekoliko metara od Trga svetog Petra, pronađen je mrtav 46-godišnji nigerijski beskućnik koji je umro od hladnoće, zvao se Edwin. Njegova se priča pridružuje mnogim drugim pričama beskućnika koji su nedavno umrli u Rimu u istim dramatičnim okolnostima. Pomolimo se za Edwina. Neka nam služi kao opomena ono što je rekao sveti Grgur Veliki, koji je, doznajući da je neki prosjak umro od hladnoće, rekao da se toga dana neće slaviti mise kao da je Veliki petak. Sjetimo se Edwina. Razmišljajmo o tome što je taj čovjek, star 46 godina, osjećao na hladnoći, ignoriran od svijeta, napušten, pa i od nas. Molimo za njega.

Sutra popodne, u Bazilici svetog Pavla izvan zidina slavit ćemo večernju blagdana Obraćanja svetog Pavla, na kraju Molitvene osmine za jedinstvo kršćana, zajedno s predstavnicima ostalih crkava i crkvenih zajednica. Pozivam vas da se u svom duhu pridružite našoj molitvi.

Danas je ujedno spomendan svetoga Franje Saleškog, zaštitnika novinarâ. Jučer je objavljena Poruka za Svjetski dan sredstava društvenih komunikacija pod naslovom „Dođi i vidi“ (*Iv 1,46*). Komunicirati susrećući ljude tamo gdje jesu i kakvi jesu”. Pozivam sve, novinare i komunikatore, da „odu i vide“, pa i tamo gdje nitko ne želi ići, i svjedoče istinu.

Pozdravljam sve vas koji ste povezani putem medija. Želim spomenuti i molim za obitelji kojima je u ovom razdoblju najteže. Samo hrabro naprijed! Molimo se za te obitelji i budimo im što je više moguće bliski. Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!